

Wijnand Casper Pijpers werd op 13 mei 1922 geboren aan de Schiekade in Rotterdam. Hij was het derde kind in het gezin en had een oudere zus en broer. Het gezin verhuisde in 1930 naar de Vijverhofstraat en in 1934 naar het adres Schieweg 139a in de nieuwe wijk Blijdorp. Toen Wijnand 12 jaar werd mocht hij lid worden van de katholieke verkenners: de Paulusgroep van de Heilige Familiekerk in de Voorburgstraat.

Toen de Duitsers op 10 mei 1940 Nederland binnenvielen, was de Paulusgroep paraat en bereid om daar waar nodig hulp te verlenen. Een dag na Wijnand's achttiende verjaardag werd Rotterdam gebombardeerd, waardoor zijn weerstand tegen de Duitsers groeide. Toen op 24 juli 1940 de Nederlandse Unie werd opgericht sloot Wijnand zich direct hierbij aan en was hij een van de leden die het Unie-blad, waarop zeer nadrukkelijk de Nederlandse Leeuw prijkte, op straat verkocht. Een vooraanstaand lid en leider van de Rotterdamse afdeling van de Nederlandse Unie was dokter Fehmers, tot aan zijn pensionering eind april 1940 geneesheer-directeur van het Sint Franciscus Gasthuis. Door zijn activiteiten binnen de Unie leerde Wijnand drie andere leden kennen: Wim Hartman, Geurt Bosch en Han Oudwater.

In 1941 werd Wijnand lid van de hulpbrigade in het Sint Franciscus Gasthuis, bestaande uit zestig jonge mannen, voornamelijk afkomstig uit Scouting. Toen de bezetter in augustus 1943 alle radio's vorderde, vatte hij het plan op om samen met drie andere brigadeleden gedurende de nachtelijke wachturen de illegale krant, 'De Wacht', te gaan drukken in het ketelhuis van het Sint Franciscus Gasthuis. Met de bezetter op de hielen werd de drukkerij van 'De Wacht' regelmatig verplaatst. Uiteindelijk belandde de apparatuur in de woning van Wim Hartman in de Groeninxstraat. Daar werd de wachtgroep op 29 januari 1945 verrast door een inval van de SD. Wijnand en de stencillaar Harry Dams ontsprongen de dans, konden de apparatuur verplaatsen en doken onder. Wim Hartman, Geurt Bosch en Han Oudwater werden opgepakt en vastgezet in het Oranje Hotel in Scheveningen. Nog diezelfde dag haalde Wijnand, samen met Harry Dams en Frans Roemer, de apparaten van 'De Wacht' weg. Omdat er een dik pak sneeuw lag gebeurde dat op een slee. 'De Wacht' verhuisde opnieuw, ditmaal naar een schoolgebouw in het westen van Rotterdam, vlak naast het politiebureau aan de Oostervantstraat.

Op 8 maart 1945 werden Wim Hartman, Geurt Bosch en Han Oudwater gefusilleerd als represaille voor de aanslag op Rauter en in een massagraf begraven.

Wijnand ging, ondanks het verlies van zijn drie trouwe maten, door met zijn illegale activiteiten, daarbij gesteund door Harry Dams en Frans Roemer. In de school naast het politiebureau in de Oostervantstraat hadden tal van illegale instellingen hun hoofdkwartier gevonden. Wijnand vond het daarom toch veiliger om op zoek te gaan naar ander onderdak en zowel letterlijk als figuurlijk kwam hij in maart 1945 weer in de Proveniersbuurt "onder de

pannen". Om de hoek werd het woonhuis van de familie Roemer aan de Schiekade het redactieadres. Tot op de dag van de bevrijding is 'De Wacht' daar gebleven, vlakbij de plaats waar eens, schuin aan de overkant in het Gasthuis, het eerste nummer het daglicht zag. In de nacht van 4 op 5 mei 1945 werkten de mannen van 'De Wacht' onder hoge druk aan een bevrijdingsnummer. Om 4 uur in de ochtend trokken ze er op uit om overal nummers met het grote nieuws aan te gaan plakken. Die morgen fietste Wijnand de Statentunnel richting de Beukelsdijk in, met een revolver op zak, in zijn andere zak nogal wat patronen en in zijn binnenzak brieven, die hij op zijn correspondentieadres aan de Stadhoudersweg 151 had afgehaald. De zijtas van zijn fiets zat vol met exemplaren van de speciale editie van 'De Wacht'. Aan het einde van de tunnel stond een man van de "Nederlandse SS", die Wijnand aanhield en meenam naar het gebouw van het Sint Franciscus College. Samen met de inmiddels ook opgepakte Harry Dams, Henk van Zijp en Wim Roemer. Wijnand werd in de loop van de dag overgebracht naar de SD aan de van Vollenhovenstraat, waar hij intensief verhoord werd. Daarna bracht men hem naar een woonschip in de Zalmhaven, waar hij met tien andere "zware jongens" werd opgesloten. De volgende dag, zondag 6 mei, zagen de arrestanten door hun patrijspoortje aan een van de woningen aan de Scheepstimmermanslaan de nationale driekleur wapperen en zij begrepen dat het nu toch menens was met de capitulatie. Al gauw werd dit bevestigd door hun vrijlating.

Na de bevrijding voelde Wijnand Pijpers zich een gelukkig mens, maar hij was ook aangeslagen. Hij zette alles op alles om de stoffelijke resten van zijn drie vrienden naar Rotterdam overgebracht te krijgen, hetgeen lukte ondanks de tegenwerking van de burgemeester van Den Haag. In december 1945 werden zijn drie vrienden herbegraven in een eigen graf op de Algemene Begraafplaats Crooswijk in Rotterdam. Hier werd in januari 1947 het verzetsmonument "De Wacht" onthuld.

Op 19 februari 1982 ontving hij het verzetshedenkingskruis. Door zijn inspanning is op 9 februari 1983 tevens aan Wim Hartman, Geurt Bosch en Han Oudwater deze verzetsonderscheiding toegekend.

Op 11 februari 2005 is Wijnand Pijpers overleden.

Meer informatie

[story.pdf \(x-cago.com\)](#)

[Spectaculaire bevrijdingsactie van het verzet - Rijnmond](#)

[Wijnand Casper Pijpers \(1922 - d.\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Aandacht voor katholieke verzetsgroep in Rotterdams](#)

[Jaarboekje - Geschiedenis van Zuid-Holland](#)

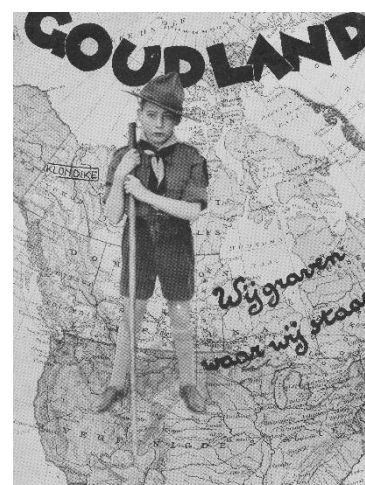
[Verzetshedenkingskruis \(geni.com\)](#)

[De Ondergrondse Pers 1940-1945, 3e geheel herziene druk door](#)

[Drs. Hans de Vries \(knav.nl\)](#)

Aad Koster & Pierre Pijpers: Onze vaders in verzet, Rotterdam 2014.

Goudland 8 december 1934

De 12-jarige Wijnand Pijpers afgebeeld op het voorblad van Goudland.